

brydere, som fortjene Straf og ikke faa den. Jeg vilde anse det for en forsærdelig Ulykke, hvis jeg som Dommer skulde gaa hen og dømme en uskyldig Mand paa Indicier, men det vil vor Politihistorie her i Danmark have oplyst, at det er stet enkelte Gange mod Dommernes Villie, at de have dømt Uskyldige, endog saa saaledes, at de ere døde og kreperede paa Grund af deres Lidelser, længe inden det er blevet oplyst, at de vare uskyldige. Derfor vil jeg paa det Indstændigste tilraade Vædringsforslagets Vedtagelse, da jeg ikke kan se Andet, end at det er en ubillig Fordring i en Lovparagraf, saadan som § 46 er affattet.

J. K. Larsen: Med Hensyn til dette meget omtalte Vædringsforslag til § 46 skal jeg kun udtale, at naar vi skulle tale om almindelige Retsgrundsaetninger er der selvfølgelig ingen Tvivl om, at den, man vil have dømt skal overbevies; man skal kunne føre juridisk Bevis for hans Forseelse; og ikke stille det som her saaledes, at han dømmes, med mindre han kan overbevise Dommeren om, at han ingen Ting har gjort. Naar vi ville se hen til almindelige kriminelle Retsgrundsaetninger, er dette at stille Forholdet paa Hovedet, men Sagen er den, at her er der egentlig kun Tale om en Politiforanstaltning. Her er der altsaa Spørgsmaal, om man af Hensigtsmæssighedshensyn kan gaa paa Akkord med disse almindelige Retsgrundsaetninger; men saaledes som Forslaget er affattet af Ministeren, tror jeg egentlig ikke, det kan tillades. Ministeren siger i sit Forslag, at Brændevinsbrænderen skal dømmes, med mindre han kan „godtgjøre“, at han og hans Folk ikke ere skyldige. Det er for stærk en Fordring at stille. Det vil sandsynligvis føre til, at der ligefrem kræves juridisk Bevis for, at han er uskyldig, men det tror jeg ikke gaar an. Ville vi ikke holde os strengt til de almindelige kriminelle Retsgrundsaetninger og fordre, at den, der tiltales ikke kan dømmes, medmindre der føres fuldt Bevis imod ham, maa vi dog i alt Fald moderere Fordringen saaledes, at der bruges et lempeligere Udtryk f. Ex. med mindre han vækker Sandsynlighed eller tilveiebringer Omstændigheder, som tale for, at han ikke er den Skyldige. At bruge Ordet „godtgjøre“ vil sandsynligvis føre til, at Domstolene — i alt Fald udelukker Udtrykket det ikke — maa kræve ligefrem juridisk Bevis for, at han er uskyldig, og det er for streng en Fordring at stille. — Jeg forlangte nærmest Ordet for ogsaa at udtale mig om min Stilling i Udvalget, specielt i Anledning af Spørgsmaalet om Afgiftens Størrelse.

De Herrer ville af det Forslag, som jeg med Flere stillede her i Thinget for Folketingsgets Opløsning, vide, at min Stilling er den, at jeg egentlig ikke kan gaa med til en lille Forhøielse i Brændevinsafgiften, men nok derimod til en større, som kunde medføre en Indstrækning af Spiritusforbruget. Naar jeg ikke desto mindre her er gaaet med til en Forhøielse af Afgiften fra 17¹/₁₀ til 18 Ore, altsaa med 1 Ore pr. Pot, hvilket omtrent repræsenterer en Sum af 140,000 Kr., skylder jeg at oplyse, at naar jeg har kunnet gaa med til her at lade Brændevinsafgiften være en Kompensationsgjenstand for en Del af Skibsafgiften, og altsaa lade Folkets store brede Lag, som det synes, komme til at betale for Ophævelsen af en Afgift, der væsentlig kommer Skibsredere, store Dampstøvselsfaber eller maa ske nogle Grossister til Gode, er det fordi jeg ikke ønsker at lægge Forslaget for at komme over til Udbyttebeskatningen Hindringer i Veien, idet jeg anser den for et meget stort Fremstrid. Men dernæst er der ogsaa et Hensyn til, som har været afgørende for mig, idet jeg nemlig — i Overensstemmelse med hvad den ærede Ordfører har udtalt, og vistnok hele Udvalget, saavidt jeg veed, er enig om — gaar ud fra, at Brændevinen i Virkeligheden ikke vil blive dyrere derved, saa at man kan sige, at den store Befolkning ikke kommer til at betale nogen reel Kompensationsværdi for denne Vættelse af Skibsafgiften. Dersom det var mig klart, at den virkelig forøgede Byrden for Befolkningen, vilde jeg aldrig have kunnet gaa med til denne Forøgelse af 1 eller ³/₄ Ore eller hvad det nu kan blive; men paa den anden Side antager jeg, at denne Obergang til Udbyttebeskatningen vil være en stor Støtte for Landbruget og navnlig række ned til de mindre Landbrugere, idet Kartoffelavlens utvilsomt derved vil faae et meget stort Opving ude paa Landet, og det trænges der i allerhøieste Grad til. Jeg veed Egne af Skotland, hvor man hidtil har kunnet faae en 4, 5 Kroner for 1 Tønde Kartofler, og for Tiden ikke kan faae 2, og det er til Dels foranlediget ved, at Brændevinsbrænderne ikke kunne benytte denne Artikel i deres Produktion, saaledes som den nu er. Jeg tror derfor, at Obergangen eller Lovforslagets Gjennemførelse, saaledes som det vil blive efter Ministerens Forslag og de Vædringsforslag, Udvalget har stillet, vil være et saa stort Fremstrid, at jeg ikke drister mig til at reise nogen Modstand, fordi Afgiften forhøies med denne ene Ore. At jeg ikke her har villet reise Spørgsmaalet om den høie Beskatning, som vi reiste for Op-